פרשת צו - שני

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר.

זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם
הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂרֹנִי הָאֵפָה
סֹלֶת מִנְחָה תָמִיד חֲצִיָּהּ בַּבֹּקֶר
וְחֲצִיָּהּ בָּעָרֶב.

עַל־מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה
רְבוּכָה תָּבִיא אֲפוּיַת מִנְחַת
פִּתִּים רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.

וְהַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו
הוּא יַעֲשֶׂהָ חֹק עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל
תֻּקְטָר.

וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל
תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר.

דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה
תִּשָּׁחֵט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא.

הַכֹּהֵן הַמֶּחַטֵּא אֹתָהּ
יֹאכֵלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
תֵּאָכֵל בְּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד.

כָּל־אֲשֶׁר־יִגַּע בַּבְּשָׂרָהּ
יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ
עַל־הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיו
תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ.

וּכְלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־תְּבֻשַּׁל
בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם־בִּכְלִי נְחֹשֶׁת
שֻׁבָּר וּמֹרַק וְשֹׁטַף בַּמָּיִם.

שִׁבְעֹתָא מן נפשא נוּכָר, והוא הַזָּכָר לְכֹל הַקֹּדֶשׁ. וּמִרַּק: לשון הַמְרוּקֵי הַנָּשִׁים (שמות ב׳ ט׳), אַשְׁרֵיהֶיהָ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל
אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא:

כָּל־חַטָּאת אֲשֶׁר יוּבָא
מִדָּמָהּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל
בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף.

וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא:

בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת־
הָעֹלָה יִשָּׁחֵט אֶת־הָאָשָׁם
וְאֶת־דָּמוֹ יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב:

וְאֶת כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְרִיב
מִמֶּנּוּ אֶת הָאַלְיָה וְאֶת
הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב:

וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת
יְסִירֶנָּה.

וְהִקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן
הַמִּזְבֵּחָה אִשֶּׁה לַיהוָה
אָשָׁם הוּא:

כָּל־זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ יֵאָכֵל הוּא
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא:

כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם תּוֹרָה
אַחַת לָהֶם הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר יְכַפֶּר בָּהּ לוֹ יִהְיֶה:

וְעוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לְכֹהֵן לוֹ יִהְיֶה:
וְכָל־מִנְחָה אֲפוּיָה בַתַּנּוּר וְכָל־נַעֲשָׂה
בְּמַרְחֶשֶׁת וְעַל־מַרְחֶבֶת
לְכֹהֵן הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ
תִּהְיֶה:

וְכָל־מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְחֲרֵבָה לְכָל־בְּנֵי אַהֲרֹן
תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו:

זֹאת קָרְבַּן יְהוָה בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ
אֹתוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה
וְלַנְסָכִים כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה בְּיוֹם
מָשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם:

וַיְצַו יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי
בְּיוֹם הוֹצִיאוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבְּנָם אֶל־מִדְבַּר
סִינָי.

הלכות קרבן חטאת

הלכות הקרבן חטאת. הקרבן חטאת נשרפת בדבר טמא, ונאכלת בדבר טהור. הקרבן חטאת נאכלת לזכר, ולא לנקבה. הקרבן חטאת נאכלת לכל הזכרים בכהנים. הקרבן חטאת נאכלת לכל הזכרים בכהנים. הקרבן חטאת נאכלת לכל הזכרים בכהנים